

Druskininkiečiai pirmieji sužinojo apie Bronislovo Lubio mirtį

Druskininkuose praėjusį sekmadienį, spalio 23-ąją, sustojus širdžiai, mirė vienas garsiausių ir įtakingiausių šalies verslininkų, buvęs šalies premjeras ir Lietuvos pramoninkų konfederacijos vadovas, 73 metų Bronislovas Lubys. Druskininkai jo gyvenime užėmė išskirtinę vietą. Už didžiules investicijas, paramą kurortui B.Lubiui buvo suteiktas Druskininkų garbės piliečio vardas.

9 psl.

Praėjusių metų pradžioje poilsio ir sveikatingumo komplekso "GRAND SPA Lietuva" atidarymo metu meras R.Malinauskas apdovanojo B.Lubį Druskininkų garbės piliečio regaliomis

Druskininkai, 1908 m., rugsėjo 7-8 d.

Iš M.K.Čiurlionio laiško Povilui ČIURLIONIUI

" – ir mūsų senutis namas, ir vaisių slegiami medeliai, "

Konstantinas ir Sofija, 1909 m.

Čiurlionis taip

Gydytojas praskėlė policininkui galvą

Per praėjusias Kalėdas gydytojas Zbignevas Rul sužinojo du dalykus – kad negerai girtam pyktis su žmona mažo vaiko akivaizdoje, o jau visai blogai – pasipriešinti pareigą atliekančiam policininkui.

3 psl.

Pristatome naująjį Druskininkų bažnyčios kleboną

35-erių metų Kęstutį Masevičių

4 psl.

Senosiose kapinėse naikinama istorija?

8 psl.

Senosiose kapinėse naikinama istorija?

Arūnas ZURLYS

Druskininkų senbuviai, kurių artimieji palaidoti senosiose kapinėse prie Druskonio ežero, viešumon kelią klausimus: kas leidžia ankštose senosiose kapinėse naujus laidojimus asmenų, kurių artimieji čia niekad nebuvo atgulę amžinojo poilsio? kodėl niekas nekontroliuoja vandalizmo atvejų, kai nauji šeimyniniai laidojimai plečiami ankstesnių kapavičių vietose, naikinant senesnius kapus, nukapojant kryžius, nudai gojant antkapinius paminklus?

T.Igumnova tvarko ne tik savo artimųjų kapus

M.Votinova prie artimųjų kapo, kuris buvo nuniokotas

Staciatikių koplyčioje glaudžiasi benamiai gyvūnai

kasė ir horizontaliai paliko, nors ankstesnis kapas buvo kitaip, t.y. įstrižai, supiltas. Atstatyti pirminį variantą pritrūko geros valios, nes kapavietės vietoje jau buvo išbrovėlių tvora sukalta. Dėl to, kad ten nebeliko laisvo ploto, 2008 m. Druskininkuose žuvusių pono Miko giminaitę Nataliją Czurlanis teko ne prie jos artimųjų šioje vietoje laidoti, o tolėliau – prie dieduko brolio giminės. Savo artimųjų, protėvių, artimesnių ir tolimesnių gimininių kapų beveik visą kvartalą M.Suraučius kruopščiai tvarko, kaip ir T.Igumnova bei M.Voitova, prižiūrintys ir apleistas mūsų miestelio senųjų gyventojų kapavietes, nes nuo vaikystės juos prisimena. Ponia Teresa nuo dingusių ankstesnių kapų, kurių vietoje nežinia koku būdu atsiranda nauji palaidojimai, surenka kryžius ir juos netoliese susmaigsto.

Šunys sugriuvusioje koplyčioje

“Kodėl senosiose kapinėse leidžiama laidoti asmenis, kurie su senaisiais Druskininkais nieko bendro neturi, kai senbuvų palikuonims atgulti amžino poilsio šalia savo artimųjų jau beveik nebeliko vietos?” - stebisi pašnekovai. Sustojome prie visų jų trijų buvusios mokytojos Zofijos Kuprijanovič kapo, kurio joks paminklas nežymi, nors ši moteris kilniai paliko miestui didelį nuosavos žemės plotą netoli nuo Druskonio ežero, kur dabar prašmatnūs namai sudygo. “Gal nors paminklą galėtų pastatyti ‘paveldėtojai’?” - kelia klausimą T.Igumnova, tvarkanti savo mokytojos, neturinčios artimųjų, kapavietę. Vieniša Z.Kuprijanovič, gavusi 1 kambario butą už padovanojamą miestui nuosavybę, netgi mirė ne savo namuose, o bažnyčioje,

Šio antkapinio paminklo kryžius buvo nukapotas

M.Suraučius prie atkasto ir numesto giminių antkapio

Rado nuniokotą kapą

Daugmaž prieš savaitę atėjusi prie pusbrolio Zbignevo Butoko, mirusio prieš trejus metus, ir jo mažametės dukters Marijos kapo druskininkietė Marija Votinova nustėro atsідūrusi prie neatpažįtamai ištryptos kapavietės, nuo kurios buvo nurautos ir aplink išdrabstytos jos pačios pasodintos gėlės. Išsikvietusi policiją ji netgi įvardijo tokiu vandalizmu įtariamus asmenis, nes incidentai su jais dėl noro plėsti kaimynystėje esančią giminės kapavietę - jau ne pirmiena. Prižiūrinti netoliese esančius savo artimųjų kapus Teresa Igumnova buvo liudininkė, kai tie patys įtariamieji bandė suskaldyti seną antkapinį paminklą, kuris trukdė jiems plėsti kapavietę. Bandydama vandalus sudrausminti, ponija Teresa sulaukė tokios žodžių krušos, jog laikraštyje skelbti nepadoru.

M.Votinová iškviesta policija klausinėjo, kokia žala padaryta ištrypus iki plynumos pusbrolio ir jo dukters bendrą kapą, išrovis ir išdrabsčius pasodintas gėles? “Partirtos moralinės žalos jokiais pinigais neįvertinsi”, - sako ponija Marija, nesuvokianti, kaip galima šitaip nežmoniškai ir nekrikščioniškai elgtis. Nors panašūs atvejai senosiose kapinėse jau tampa įprastu reiškiniu. Nuvedusi prie savo krikšto motinos Zofijos Huszczo kapo, akivaizdžiai parodė, kaip šalia esančios naujos kapavietės akmeninis įreminimas atsідūręs ant jos artimosios, mirusios 1946 m., kapo. “Specialiai kryžiaus nepaslinkau, kad būtų matoma savivalė”, - priduria ponija Marija.

Įsibrovėliai užkasė antkapį

“Tokie nauji palaidojimai senosiose kapinėse jau tampa tendencija”, - antrina Druskininkų senbuvėms Marijai ir Teresai žinomas muzikantas Mikas Suraučius, prieš keletą metų savo senelės dukterų kapavičių vietoje išvydęs naują antkapinį paminklą kitiems asmenims. Kai dėl to sukėlė skandalą ir bylą pradėjo, savivalduotojai užkasė ir tokiu būdu paslėptą vieną senelės dukters antkapinę plokštę at-

šv.Mišių metu. “Reikėtų neatidėliotinau atstatyti sugriuvusią medinę koplyčią senųjų kapinių staciatikių dalyje, - priduria M.Votinova. – Druskininkuose statom naujus prašmatnius objektus ir fontanus, o šioje, kažkada buvusioje labai gražioje koplyčioje, benamiai šunys ir katės gyvena”. Tuo tarpu T. Igumnova, katalikų koplyčios globėja, svetingai atrakino kitoje senųjų kapinių dalyje esančią šventovę, kur ir senovinis interjeras, ir vargonėliai, ir autentiškas kryžius, nešamas per Vėlines nuo bažnyčios iki kapinių koplyčios, išlikę.

Ieško protėvių pėdsakų

“Tai ne tik pagarbos mirusiems stoka, bet ir Druskininkų istorijos naikinimas, - priduria nuo mažumės su mūsų miesteliu susiję asmenys. Kurorto senbuviai Marija, Teresa ir Mikas sutaria, jog istori-

nėse kapinėse turėtų būti neleisti nauji palaidojimai ankstesniųjų vietoje, o senieji kryžiai ar antkapinių paminklai, memorialiniai užrašai privalo būti saugojami valstybės. Į juos kreipiasi asmenys iš užsienio, bandantys surasti Druskininkuose savo protėvių pėdsakus. Apie tokius senųjų druskininkiečių palikuonių iš užsienio norus rašė ir “Druskonyje”. Neseniai mūsų laikraštyje publikuotas straipsnis apie garsiojo Druskininkų fotografo L.Baranowskio kapo paieškas senosiose kapinėse. T.Igumnova prisimena, jog prie meno šio garsaus mūsų miesto metraštininko kapo kažkada lentelė su pavarde kabėjo, tačiau dingo, kaip ir daugelis nuo kitų kapų.

“Ar įmanoma atrasti Druskininkuose protėvių pėdsakus, kai senosios kapavietės naikinamos?” - sako Marija, Teresa ir Mikas.

Druskininkiečiai pirmieji sužinojo apie Bronislovo Lubio mirtį

Druskininkuose praėjusį sekmadienį, spalio 23-ąją, sustojus širdžiai, mirė vienas garsiausių ir įtakingiausių šalies verslininkų, buvęs šalies premjeras ir Lietuvos pramoninkų konfederacijos vadovas, 73 metų Bronislovas Lubys. Druskininkai jo gyvenime užėmė išskirtinę vietą. Už didžiules investicijas, paramą kurortui B.Lubiui buvo suteiktas Druskininkų garbės piliečio vardas.

Violeta KLIMAITE

Didžiąją verslo imperiją Lietuvoje sukūręs B.Lubys daug investavo ir į Druskininkus. Jo valdytam koncernui „Achemos grupė“ priklausė sveikatingumo kompleksas „Grand SPA Lietuva“. Mūsų kurortas buvo mėgstama B.Lubio poilsio vieta. Vietiniai gyventojai, ne vienerius metus matydami po Druskininkus vaikštinėjantį ar dviračio pedalus minantį turtingiausią Lietuvos žmogų, stebėdavosi jo paprastumu: dažnas druskininkietis netikėdavo savo akimis, jog tai – pats Bronislovas Lubys. Neiššaukiančius, kuklius sportinio stiliaus drabužius kurorte mėgęs vilkėti vyras po miestą vaikščiodavo be jokios apsaugos, nemėgo demonstruoti turto ar savo padėties.

Spalio 17-ąją į Druskininkus atvažiavęs B.Lubys koncernui „Achemos grupė“ priklausančiame sveikatingumo komplekse „Grand SPA Lietuva“ ketino pailsėti dvi savaites. „Daug vaikščiosiu ir važinėsiu dviračiu“, – išvykdamas į Druskininkus bendradarbiams ištarė koncerno „Achemos grupė“ vadovas. Tačiau kurorto ramybe verslininkas mėgavosi tik vieną savaitę. Sekmadienį, spalio 23-osios pavakary, B.Lubys, kaip ir buvo suplanavęs, išsiruošęs pasivažinėti jam dviračiu. Verslininkas pasirinko jį įprastą kelionės maršrutą – pro Druskonio ežerą Vijąnėlės tvenkinio link. B.Lubys mėgo minti aplink šiuos vandens telkinius nutiestais dviračių takais, taip pat asfaltuotą kelią Švendubrės link.

Ant dviračių tako netoli Vijąnėlės tvenkinio sukniubusį B.Lubį rado du druskininkiečiai – vienos kurorto mokyklos moksleivė su draugu, sekmadienio pavakare išėję pasivaikščioti po neseniai įrengtą parką. Pamatę šalia tako, ant žolės tvarkingai paguldytą dviratį, o šalia jo gulintį žmogų be gyvybės ženklų, jaunuoliai puolė skambinti greitosios pagalbos telefonu. Laikrodžiai rodė šiek tiek po 16 valandos. Netrukus privažiavo greitosios pagalbos medikų brigada. Deja, B.Lubį jie rado jau mirusį. Greitosios pagalbos medikai išskvietė policijos ekipažą.

Liudininkų teigimu, verslininkas su savimi turėjo vaistų – nitrog-

Pernai duodamas interviu „Druskoniui“, Bronislovas Lubys džiaugėsi kurorto plėtra ir perspektyvomis

licerino, būtino ištikus širdies priepuoliui, tačiau jų paimti žmogus greičiausiai nebespėjo. Galbūt žmogui pasidarė bloga, įveikus dviračiu kalnelį.

Daugelį druskininkiečių nustebino faktas, kad B.Lubys tą dieną dviračiu važinėjo vienas. Iki šiol vietiniai žmonės verslininką dažniausiai matydavo Druskininkuose vaikštinėjantį ar minantį dviratį kartu su savo asmeniniu gydytoju. Likimas, kitaip nepavadinsi: paaiškėjo, jog B.Lubio gydytojas turėjo skubių asmeninių reikalų Vilniuje ir, suderinęs su verslininku, išvažiavo namo šeštadienį. O sekmadienį įvyko skaudi nelaimė.

Pirmasis apie B.Lubio mirtį tą dieną sužinojo kurorto meras Ričardas Malinauskas. Sekmadienį 16 val. 19 min. jis sulaukė skambučio. „Nustebau, mobilijame telefone pamatęs B.Lubio numerį. Jis man paprastai skambindavo darbo dienomis, o tada buvo sekmadienio pavakarys. Bet pagalvojau, mažai kas žmogui galėjo atsitikti ar kilti kokia mintis, – „Druskoniui“ pasakojo R.Malinauskas. – Todėl, kaip esu įpratęs, atsiliepiu: „Sveiki, Ekselencija“. Tačiau išgirdau svertimą jauno vyro balsą“. „Sumanimi kalbėjo ne B.Lubys, o policijos pareigūnas, radęs verslininko telefone mano numerį. Jis paklausė, kam priklauso telefono, kuriuo jis dabar skambina, numeris. Pareigūnas, apieškojęs žmogaus drabužius, nerado jokių asmens dokumentų, tik mobilųjį telefoną. Nepažinęs B.Lubio ir jo telefone tarp kitų adresatų radęs mano pavarde, man ir paskambino, norėdamas išsiaiškinti žmogaus tapatybę“, – prisiminė R.Malinauskas, pirmasis su-

žinojęs apie Pamonininkų konfederacijos prezidento, Kovo 11-osios Nepriklausomybės Akto signataro B.Lubio mirtį.

Jau nuoliai, dviračių take radę gulintį žmogų be gyvybės ženklų, pirmiausiai pranešė greitosios pagalbos medikams. „Nuvykę į vietą, radome mirusį žmogų. Jo tuomet neatpažinome. Iš sportinės aprangos sprendėme, kad tai galėtų būti Druskininkuose poilsiaavęs žmogus. Iškvietėme policijos pareigūnus, kurie, apžiūrėję kūną, terado tik mobilųjį telefoną, – „Druskoniui“ sakė prie Vijąnėlės tvenkinio tą dieną atskubėjusi greitosios pagalbos gydytoja Danutė Puplesienė. – Mūsų brigada netrukus gavo informaciją apie kitą skubų iškvietimą, todėl išskubėjome pagal šį pranešimą. Kad tai buvo B.Lubys, sužinojome tik grįžę į greitosios pagalbos centrą po antrojo iškvietimo. Paskambinus į policijos komisariatą užsirašyti buvęsio policininko pavardę, paklausėm, ar nustatyta, kas tas žmogus. Jie jau turėjo visą informaciją, jog tai – B.Lubys“.

Į nelaimės vietą skubiai atvyko ir Druskininkų policijos komisariato viršininkas Alyudas Jurgelevičius. „Nelaimė įvyko šalia Vijąnėlės tvenkinio, pervažiavus tiltuką per upelį ir dviračių taku Švendubrės link pavažiavus 80 metrų. Įvykių vieta buvo apjuosta specialia juosta, kad policijos darbas vyktų netrukdomai“, – „Druskoniui“ sakė vietos policijos vadovas A.Jurgelevičius.

Policijos pareigūnai iškart informavo laidojimo namų „Okona“ direktorių Vidą Janušonį, kurio bendrovė atsakinga už viešose mū-

B.Lubys „GRAND SPA Lietuva“ atidarymo išklmėse su kurorto meru R.Malinausku ir vicemere K.Miškiniene

sų savivaldybės vietose rastų mirusių žmonių išgabenimą. „Mes operatyviai atlikome šį darbą. B.Lubio kūnas buvo nuvežtas į ligoninės morgą. Netrukus sulaukėme skambučio su perduotu verslininko artimųjų prašymu kūną kuo greičiau atgabenti į Vilnių. Suprasdami situacijos svarbą ir jausdami pareigą padėti, šį prašymą įvykdėm“, – teigė V.Janušonis. Kaip žinia, Vilniuje geriausi šalies med. ekspertai atliko tyrimą, ar vienas turtingiausių Lietuvos žmonių nebuvo nužudytas, tačiau paaiškėjo, kad jokio kriminalo nėra – B.Lubys mirė sustojus širdžiai.

Žinia apie netikėtą verslininko mirtį pasklido po Lietuvą žaibo greitumu. „Jis norėjo atitrūkti nuo sekimo darbų srauto, todėl išvažiavo atostogų į Druskininkus. Sakė, noriu pailsėti, pagaltoti“, – taip prieš kelionę į Druskininkus B.Lubys sakė savo artimiausiems draugams. Dar praėjusios savaitės vidury B.Lubys buvo geros nuotaikos, džiaugėsi poilsiu, kaip visada buvo optimistiškai nusiteikęs, nesiskundė sveikata.

Ketvirtadienį, spalio 20-ąją, B.Lubys buvo užsukęs pas kurorto merą R.Malinauską. Jis mero kabinete užtruko apie 40 minučių. Verslininkas pažadėjo remti lapkritį vykiančias Alytaus regiono moksleivių krepšinio varžybas, pasidalijo savo verslo idėjomis. Vieną jų – poilsio komplekso „Grand SPA Lietuva“ rekonstrukcija. Jis taip pat kalbėjo apie būtinybę paspartinti bevizio režimo įvedimą Lietuvos ir Baltarusijos pasienyje. „Jis atėjo pas mane su keliais klausimais. Vienas iš jų buvo dėl remontuojamo poilsio komplekso „Grand SPA Lietuva“ pastato ant kalnelio prie laiptų Ratnyčėlės link. Dėl jo vyko svarstymai, kokia koncepcija čia tiktų geriausiai – gydyklos, grožio klinikos ir pan. Kitas klausimas buvo dėl šalia pastato augančių kai kurių medžių pašalinimo, naujų atsodinimo, – prisimi-

nė R.Malinauskas. – B.Lubys tikrai atrodė žvalus, sveikas, kupinas idėjų“. Susitikimo metu B.Lubys pasidžiaugė kurorte įrengtais puikiais dviračių takais. Verslininkas sakė pastaruoju metu kasdien jais važinėjantis – minantis pedalus prie Druskonio ežero, tvenkinio, miškų. R.Malinauskas patarė jam būtinai apsilankyti kurorte ir pavasarį, kai tarp Druskonio ežero ir Vijąnėlio tvenkinio pražys 130 tūkstančių narcizų žiedų.

Druskininkų garbės piliečio vardą suteikti verslininkui Bronislovui Lubiui kurorto valdžia apsisprendė dar 2009 m. Šį garbingą titulą koncerno „Achemos grupė“ prezidentui buvo nutarta suteikti už nuopelnus puoselėjant Druskininkų kurortą, aktyvų dalyvavimą miesto kultūriniame gyvenime bei kultūros propagavimą. B.Lubys nuolat rėmė įvairius Druskininkų projektus, prisidėjo prie miesto infrastruktūros atnaujinimo. Druskininkų miesto muziejus koncerno „Achema“ prezidento paramos dėka įsigijo atvirukų su senojo kurorto vaizdais rinkinį. B.Lubys skyrė paramą meninei skulptūrinei kompozicijai pagal M.K.Čiurlionio paveikslo „Saulys“ motyvus. Praėjusių metų pradžioje buvo oficialiai atidarytas už 150 mln. litų rekonstruotas koncernui „Achemos grupė“ priklausantis sveikatingumo ir laisvalaikio kompleksas „Grand SPA Lietuva“. Kurorto meras R.Malinauskas, padėkojęs už norą ir pasiryžimą investuoti į SPA centrą Druskininkuose ir žodžio „Lietuva“ išsaugojimą atnaujinto komplekso pavadinime, tuomet B.Lubį apdovanojo Druskininkų garbės piliečio regalijomis.

„Tai buvo didis žmogus, bet kuria tema turėjęs profesionalią nuomonę ir išskirtinę išvalgą. B.Lubys buvo tikras valstybininkas, asmenybė, pasižymėjusi itin aukšta morale“, – „Druskoniui“ sakė meras R.Malinauskas.

Suvarė tvartan gyvulėlius

Gyvulėlius iš šieno pagamino Rūta Marcinonienė

Praejusią savaitę lopšelio – darželio “Bitutė” ugdytiniai dūzgė kaip “bitutės avilys”. Visi visi, dideli ir maži, ruošėsi rudenėlio šventei. Kartu su tėveliais ir auklėtojomis darė karūnas, derino drabužius, puošėsi jais. Spalio 18 ir 21 d. visi rinkosi į aktų salę pasidžiaugti užaugintomis gėrybėmis, įvertinti jų naudą. Vaikai vaidino grybautojus, grybus, daržoves,

vaisius. Jie dainavo, šoko, deklamavo, minė mįsles, lenktyniavo, džiaugėsi rudenėlio gėrybių paroda, kurią paruošė kartu su tėveliais.

Kai gėrybės jau “aruoduose”, laikas gyvulėlius ginti į tvartus. Tą sėkmingai padarė ugdytiniai - piemenėliai. Jie suvarė tvartan ožkes, triušius, kiaules. Šiuos gyvulėlius iš šieno pagamino meninio ug-

dymo pedagogė Rūta Marcinonienė. Po visų darbų auklėtoja – šeiminkė pakvietė pasisvečiuoti savo pirkioje, kurioje netrūko lietuvių liaudies žaidimų, skaičiuočių, pasakų. Visi vaišinosi šeiminkės iškepta duona. Tokios šventės skatina ugdytinius labiau pažinti lietuvių liaudies papročius, tradicijas, sutelkia vienam bendram tikslui.

“Druskonio” inf.

Mokyklos laukia nauji iššūkiai

Spalio 13 d. „Atgimimo“ vid. mokyklą aplankė neįprastų svečių delegacija – Austrijos švietimo ministerijos atstovai, Insbruko pedagoginio universiteto rektorius ir teisininkai, dirbantys švietimo srityje bei jų asociacijos prezidentas M. Juranek. Susipažinę su mūsų švietimo teisine sistema ir jos finansavimu, mokytojų rengimu ir kitais klausimais Lietuvos švietimo ministerijoje, svečiai pasirinko mūsų mokyklą, kaip nuolatinę tarptautinių projektų dalyvę, aktyvią, turinčią iniciatyvius vadovus. Ponia J. Wittib-Balčiūnienė, organizavusi šį vizitą, yra buvusi Švietimo mainų paramos fondo direktore. Savo viešnagę Druskininkuose austrai pradėjo Grūto parke, o popiet sugužėjo į mūsų mokyklą, kur juos gražiu vokišku pasveikinimu nustebino vicemerė K. Miškinienė, taipogi pristačiusi mūsų kurortą. Nors Austrija garsėja viliojančiomis slidinėjimo trasomis kalnuose, vicemerė pakvietė austrus apsilankyti mūsų naujojoje slidinėjimo arenoje bet kuriuo metų laiku. Audringais plojimais palydėti vicemerės žodžiai, kad mūsų miesto mokyklos pateko į

geriausių savivaldybių trejetuką pagal valstybinių egzaminų rezultatus. Svečiai klausinėjo vicemerę apie savivaldybės vaidmenį mokyklų valdyme, mokyklų finansavimą, bendruomenių vaidmenį ir pan.

Antroje susitikimo dalyje mokyklos direktorė D. Časienė pristatė „Atgimimo“ vid. mokyklos svarbiausius teisinius dokumentus, kalbėjo apie mokyklos administravimą, savivaldą, mokytojų kvalifikaciją, dalyvavimą projektoje. Direktorė šiuos klausimus nagrinėjo praktiniu požiūriu, todėl sulaukė austrų susidomėjimo lavinos. Svečiai ypač domėjosi mokinių-tėvų-mokyklos sutartimis, naujo švietimo įstatymo pasikeitimais, gabių mokinių ugdymu, galimybe pasirinkti mokytojus. Tik paraginti ponios Jolantos, kad jau laikas ruošti kelionei atgal į Vilnių, svečiai nenoromis, vis dar pasišnekučiuodami ir sutarę, kad visą pranešimo medžiagą gaus kompiuterinėje laikmenoje, pradėjo bruzdėti. Vienos austrų mokyklos direktorė betarpiškai pasiūlė mums įsitraukti į naują jų koordinuojamą projektą. Taigi vėl laukia nauji iššūkiai.

“Druskonio” inf.

„Vilčiukų“ humoristinis spektaklis

Loreta SADAUSKIENĖ,
„Druskininkų vilties“ pirmininkė

Spalio 20 d. popietę į sutrikusio intelekto žmonių globos bendrijos “Druskininkų vilties” Dienos užimtumo centrą, kur vyko renginys “Rudeninės spalvos”, netikėtai užsuko keista viešnia – gražuolė Vasarėlė, kuri visus sužavėjo ne tik puošniu apdaru, bet ir savo linksmumu bei iškalbingumu. Ji tiek save įrodė, taip visiems susirinkusiems įrodinėjo, kaip smagu vasarą. Tačiau greitai pasirodė tikras šventės šeiminkas Rudenėlis, pasidabinęs auksaspalviais lapais ir nešinas pilna pintine rudeninių

gėrybių. Nors jam ilgai teko ginčytis ir įrodinėti viešniai, kad kiekvienam metų laikui yra savas metas, šis greitai viską sustatė į savo vėžias. Žinoma, Vasarėlė labai nuiliūdo ir gaudžiai pravirko. Teko ją paguosti ir įkalbėti pasilikti

šventėje, kad pamatytų, kaip Dienos užimtumo centro vaikai ir jaunuoliai moka švęsti gražią rudeninę šventę.

Rudenėlio šventę pradėjo Irmutė, Viktorija ir Aistė posmais apie rudenį, jo neapsakomą grožį ir tur-

Rudeninis pobūvis

Spalio 19-ąją, po dienos darbų, Druskininkų gydyklos 55 darbuotojai buvo suburti kartu pabūti rudenėlio šventėje. Taip retai draugėn susieinančių pobūvių pavadino Gydyklos direktorius Virgaudas Taletavičius, pridūręs, kad ši rudeninį kolektyvinį pabūvimą, pasivašininimą, pašauktavimą dargi galima būtų įvardinti Gydyklos 10-ies metų sukakties paminėjimu antrą kart metuose. Pirmąsą šįmet ši sukaktis drauge paminėta pavasarį. Direktorius į Gydyklos rudenėlio šventę iš savo daržo netgi “atridentu” 60,5 kg moliūgą. “Keblus klausimas, ar sunkiau išauginti didelį, ar mažutėlį mo-

liūgą?” – dvejojo šventės dalyviai, išvydę vienos iš darbuotojų atneštą itin mažą moliūgėlį. Ant prie moliūgų esančių staliukų Techninio ir Sveikatinimo skyrių darbuotojai pateikė savo rudeninius eksponatus: baklažanus, paverstus “žygio batais”, moliūgus, išskaptuotus tarsi indelius, mikroskopinius afrikietiškus agurkėlius, egzotiškąsias lagenarijas, panašias į aguročius, kivanus, “vyriškas” morkas, karčiųjų pipirų krūmą ir kt. Apdovanojus egzotiškiausių ir įdomiausių rudens gėrybių savininkus, perskaičius Gydyklos pacientų padėkas ir palinkėjimus, vieni kitus pakvietė prie susineštų įvairiausių patiekalų stalo.

“Druskonio” inf.

tus. Paskui į linksmą ratelį „Ropės sodinimą“ buvo pakviesti tėveliai ir svečiai. Rudenėlis niekam neleido liūdėti: tai įdomių mįslių pažerdavo iš savo auksinės pintinės, tai tikrino rankų miklumą rungtyje “Atskirk kruopas”, o sumanumą – duodamas užrištomis akimis paragauti įvairių rudeninių gėrybių ir atspėti, ką valgo.

Šventės kulminacija – „Druskininkų vilties“ dramos būrelis „Vilčiukai“ humoristinis spektaklis – „Išėjo tėvelis...“. Vasarėlei irgi buvo skirtas tėvelio vaidmuo. Spektaklio veikėjai – tradicinė šeima: mama labai rūpestinga, darbšti, nuolat skubanti, besirūpinanti savo gausia šeimyna, tėtis – bedarbis, tingus, o vaikučiai – linksmi, padūkę. Mama priekaištuoja tėčiui, kad šeima badauja, nes daržovės

neužderėjo ir pasiūlo visai šeimynai draugiškai keliauti į mišką grybų pasirinkti. Ir štai šeima miške. Visi džiaugiasi ramuma, gražia gamta. Staiga tėtis pamato daug įvairiausių grybų. Žinoma, tada grybus pastebi mama, o paskui ir visi vaikai. Šeimos galva klausinėja vaikų, kokie grybai nuodingi, kurie ne. Tada tėtis sugalvoja, kad reikia tuos grybus rauti ir greitai gauti į supirktuvę. Mama užginčija šį sprendimą. Baravykas, voveraitė ir žaliuokė greitai atsiduria šeimynos pintinėje ir parnešami namo. Tada verdama sriuba. Valgė tėtis, valgė mama, valgė visi vaikai.

Už gražų pasirodymą Rudenėlis visus sukvietė prie kuklaus stalo ir pavaišino ne tik rudeninėmis gėrybėmis, bet ir palepino įvairiais skanumynais.